

temma arritud põllud ja temma pärris lahhe kiro-
wiga westli. Vapsi Summal temmale ep olle jäg-
ganud, agga kaswanditud liitwad temma ja ta
naese lahled süddant. Jättame temmaga siis Sum-
malaga.

Watame nüüd, mis Maddisfe ja temma naese Ka-
drina pojad tewad. Wannem poeg Kustas olli sure
kasuga tuggerw noor mees, sirge kui piis, rinnalas
ja lihham, otse kui lihhoonikko sess. Ei temma kart-
nud ei hunti egga karro, kes küisi sattus, kui ta
tigge olli, ei sellel põlnud elloga teggemist. Agga
Kustas põlnud mitte riakas egga hooplit, waid
iis tassane mees, kes omma tööd truiste teggi,
ja kui aega olli, ta sure holega kirja lugges ja
waimosikko ja ilmalikko tarkust ja tundmist tagga
nõudis. Temma olli omma isja farnane, selle-
pärrast armastajid tedda mõllemad, isja ja emma,
ja piddasid nõu Kustase hole alla üht talle lohta
anda, kui ta tahhaks naest wõtta. Agga pois ei
mārgand weel kosja minna, egga tüttarlastega
teggemist tehha; wannemad jätisid tedda ka rahhule,
lotes et Summal isse nende armsa pojale õiged
teed juhatab. Norem poeg Juhhan olli ühhe
teise ollemisfega mees, ja sest Juhhanist tulles
meil rohlem räkida.

Juhhan Maddisfe poeg, ehk ludda temma isse
omma nimme ärra künas: Johann Maddisson, olli
ka prisle ja terve mees, agga mitte polegi ni

tuggerw, kui ta wend Kustas, kedda ta wihtas.
Kuddas se tulli, et Juhhan Kustast wihtas? Jah,
armsad sõbrad, ludda se tulles, et liggimissed, lia-
tegge wennad ja õed, ühhe teisega ei ella, kui risti
rahwa kohhus on? Eks se olle se wanna pattu
juur, mis meie süddames maast maddalast tunnukse
ollewad. Seep se on, mis jō algmissest wenda
wenna wasto taplema ja sõddima kiusas; mis Ju-
dast tagga sundis omma Issandad tühja ja kad-
duwa rahha eest ärra anda. Meie loeme kirjas
paljo sündinud asjo, kust näme, et saggedaste wen-
nad ühte teist ärra hullanud ehk õnnetusse sisse
lülkanud, ja isse nende nurja läinud. Kuulge
siis, mis luggu Kustasse ja Juhhani wahhel sün-
dis. Se juhtus kolm päwa enne Mihkli-päwa,
kui mõllemad wennad Talliünas laadal ollid. Issa
jaatis poegi süüna, et nemmad wanna wõigo run-
na, kas norema hobbose wasto ärra wahhetaksid,
ehk ka alwa hinna eest ärra müüksid, ja ne asse-
melle ostaksid. Hea küll! poisid raffendasid wõigu
aiste wahhele ja noore täkku pripassiks kõrwa;
kolm tiindert tango, tiinder ernid ja nelli leisikad
wõid ja paar musti oinast wõeti laasa turrule,
et kotto mitte rahha laasa wõtta, kui tulles hob-
bose wahhetamisse ehk ostmisse jures peäle maksta.
Poisid said heast laubast pea lahti, tungisid rahwa
hulgast turrult wälja ja sõidsid Karja wärrawa
tahha. Mis seal wennile inimess, kui sippelgad